

lighed til at se paa denne Sag Sommeren over og drøfte den gennem de forskellige Repræsentationer, som disse Samfundsklasser have, vilde de maaske komme til Erkendelse af, at denne Lov vel ved første Øjeblik saa ud til at paalægge en stor Del Besvær, men at den paa den anden Side havde saa gode Sider, at det kunde opveje det andet. Jeg tror, Folketinget havde meget bedre af at faa Loven gennemført paa den Maade i Stedet for, at Befolkningen nu faar en Følelse af, at trods alle Protester, og trods alt, hvad der er blevet sagt fra forskellige Sider om Udsvøb og unødvendigt Skriveri, som denne Lov medfører, har Rigsdagen skyndt sig at vedtage den, før de paagældende fik nogen som helst Lejlighed til at udtale sig derom. Jeg skal her ogsaa tilføje, at, naar vi fik denne Sag til Behandling igen til næste Aar, kunde vi maaske fra alle Sider blive enige om at indse, at det er, som det bør være. Men som den foreligger nu, skal jeg atter anbefale de Medlemmer, der ligesom jeg mene, at vi ikke have kunnet stasse os tilstrækkeligt Overblik over denne Sag, og at vi ikke i tilstrækkelig Grad have kunnet faa Lejlighed til at erkende, at alle de Jeremiader og Veraab, der lyde over denne Lov fra det praktiske Liv, ere uberettigede, at vi paalægge os Ansvar for denne Lov ved at stemme mod den.

Ordføreren (Alein): Jeg kan ikke nægte, at det er min Mening, at naar der tales om Jeremiader, der ude i Landet skulde lyde om denne Lov, er det for en væsentlig Del Fantasi billeder, og jeg har den Overbevisning, at naar der er fremkommet Indbending mod dette Lovforslag, skyldes det heller ikke nogen Del af Publikum, hverken store eller smaa Skibsejere, men i Birteligheden kan man føre de Klager, som ere fremkomne, tilbage til en lille Kreds, nemlig en Klasse af Embedsmænd, som mulig kunde tro, at de fik noget forøget Arbejde og noget dem uønsket Arbejde med den ny Lov. For det store Publikums Vedkommende kender jeg ikke noget til, at de skulde have faaet eller udtalt nogen Mistillid til Loven. At der fra en enkelt Gavn er fremkommet Udtalelser, der kunde udlægges paa den Maade, vil vistnok kunde finde sin Forklaring i, hvad jeg tillod mig for at henpege paa, at der hos visse Embedsmænd skulde være nogen Frygt for, at de skulde faa en noget forøget Ulejlighed. Nu plejer man ellers ikke paa Rigsdagen at være saa gyselig ængstelig for, at nogle Embedsmænd skulde faa noget mere Arbejde, naar der derved kunde naas et stort

Gode og en stor Befvemmelighed for Publikum. Og jeg skal ikke nægte, at under al den Tale, der har været om de store Besværigheder, Banskfigeheder, Ulemper o. s. v., har jeg forgæves lyttet efter en bestemt Paapegelse af, hvad det egentlig er for Banskfigeheder, man taler om, og hvori disse Banskfigeheder og Besværigheder bestaa. Paa de Steder, hvor Skibsregistreringen skal føres i større Omfang end hidtil, kan jeg forstaa, at de paagældende Personer, som altsaa vilde faa lidt mere Skriveri, end de have haft tidligere, det vil med andre Ord sige: Toldbedsmændene kunne tale om ny Besværigheder o. s. v., men jeg formaar ikke at indse, hvad det egentlig kommer Publikum ved, at nogle Toldbedsmænd faa nogle flere Afskrifter at tage og indføre i Protokollerne, end tidligere har været Tilfældet. Banskfigehederne for Publikum har jeg endnu ikke hørt nogen paapege. Den ærede Taler sagde, at det maaske kan være hensigtsmæssigt for større Skibsredere, at man indfører dette nye Institut med Hensyn til Pantstætning. Men de mange smaa Skibsejere, som hidtil ikke have drømt om at optage Bænklaan i deres Smaajagter, hvorfor skulde de have alt det Besvær, man skulde indskrænke Besværighederne til dem, der have Gavn deraf, altsaa de større Skibsredere. Det var omtrent saaledes, den ærede Taler udtalte sig. Men her maa jeg dog gentage, at, hvis det forholder sig saaledes, at de smaa Skibsejere ikke have Brug for Loven, saa kommer de Bestemmelser, der staa i Loven om, hvorledes man skal høre sig ad for at faa Pantebrevet indregistreret o. s. v., ikke dem ved. De Personer, som ikke give Pant i deres Skibe, have intet at bestille med den Afdeling af Skibsregistret, og altsaa kunne de heller ikke faa nogen Besværighed eller nogen Ulempe af den ny Lov. At Jørene af Skibsregistrerne faa nogen Ulejlighed med Pantstætningen fra deres Side, som optage Pant, er noget ganske andet. Men de smaa Gjere, der som sagt aldrig have drømt om at tage Pant i deres Skibe, behøve sandelig hverken i vaagen eller sovende Tilstand at bestætte sig et eneste Øjeblik med denne ny Registreringslov. Den kommer dem for saa vidt slet ikke ved. Der er altsaa det paastaar jeg, ikke slet noget, der kan siges at forøge Publikums Besværighed ved denne Lov. Thi vel omtalte den ærede Taler ogsaa, hvorledes man skulde have gjort Anmeldelse, hver Gang der fete Gjærskifte med Hensyn til en enkelt Skibspart. Og han søgte at give dette en vis afstrækkende Stikelse ved at nævne, hvormange Parter et Skib kunde bestaa af.